

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

**lauantai 15.7.2023
aattoseurat klo 8.30
Kerttu Vihantola**

"Uuteen aamuun on Herra meidät herättänyt. Kuulkaamme siis, mitä Hän sanassaan sanoo." On elokuu 1955. Tuttu ääni kuuluu kovaäänisistä. Ne ovat rippikoululaisten majoitushuoneissa Jyväskylän kristillisellä opistolla. Ääni on opiston johtajan, pastori Einari Hohdin, kummisetäni ääni. En muista hyviä sanoja. Tartuin virteen. Aamuvirtenä oli tuolloin usein Malmivaaran Siionin virsien ensimmäinen virsi: "Miks nukut sä vaan / Jo herätä syntinen pyydä / Pian taistelemaan / Sun täytyypi kuolohon käydä."

Tartun virteen.

Virsikirjassa on 17 aamuvirttä, lisäosassa pari lisää. Siionin virsissä on 10 aamuvirttä. Muuan kirkkomuusikko totesi: "Ikäviä ovat nämä kirkolliset laulut. Ne kulkevat aina sielun syvissä syövereissä. Ja päättyvät kuolemaan." Totta. Vanhoissa virsissä kuvaillaan elämän kulku ja ihmisen mahdollisuudet. Viimeisissä säkeistöissä kurkotetaan taivaan iloon ja uusiin virsiin, jotka soivat paremmin kuin täällä milloinkaan. Niin elämä menee.

"Toivo on astumista ajan virtaan, epätoivo puolestaan sen rannalle jäämistä", kirjoittaa teologi ja terapeutti Martti Lindqvist viimeiseksi jääneessä kirjassaan "Toivosta ja epätoivosta" (2004). Epävarmana virsiuskovaisena seison epäröiden ajan virran ja sen virsivirtausten partaalla. Virrestä on moneksi, sanotaan. Näillä juhlillakin on mahdollisuus kuulla monenlaisia sovituksia virsistä. Virsiä muokataan, uusia virsiä kirjoitetaan. Viimeisimpänä on kaavailtu viihdevirsikirjaa. Toivon, että säilyy virren idea. Se, että virret ovat seurakunnan veisuuta, yhteislaulua.

Tartun virteen, kun olen yksin.

Veisuuta tarjotaan kuultvaksemme monilla tavoin. Netin kanavilla voi löytää virsiä monella haulla. "Virsi viikossa" tai "Opettele uudistettuja Siionin virsiä" tai "Veisaa kanssamme virsi". Seurakuntien sivuilla löytyy virsiä kanttorin tai ryhmien veisaamina. Pandemian alkaessa kotiseurakuntani Turun Katariinan seurakunta alkoi lähettää Facebookissa iltavirren joka ilta. Se on jatkunut kerran viikossa. Herättäjä-Yhdistyksen kanavalla lähetettiin viime vuonna viikon virsi joka viikko. Niitä voi vielä kuunnella. Veisuuryhmät eri puolilla pääsivät niitä laulamaan, joukossa Varissuon veisaajat. Virsi kantaa veisaajaa. Kun aikasi veisaat, virsi veisaa sinut. Tunnettu ilmaisu on "korvamato", kun jokin laulu tai sävelmä soi mielessä toistuvasti. Sen alalaji on "virsikorvamato". Seuroissa tai messussa veisattu virsi jää mieleen soimaan. Siinä tulee huomaamattaan rukoilleeksi, koska virret ovat rukousta. Huomattava etu laiskalle rukoilijalle.

Tartun virteen.

HERÄTTÄJÄ-
YHDISTYS

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

On pyhiinvaelluksen laji, jota ei paljon mainosteta. Neljä kertaa vuodessa lähtee eri puolilta maata ihmisiä liikkelle, yksin tai pieninä ryhminä. Herättäjä-Yhdistyksen valtakunnallinen kuoro kokoontuu viikonlopuksi harjoituksiin. Hengitämme vanhoja tuttuja tai uudistettuja virsiä. Etsimme voimaa uuden opettelusta. Paikallisen seurakunnan kanssa hiljennymme messuun. Virsi veisaa meidät ja kantaa kotiin ja muistoihin. Tämän illan kuorokonsertissa veisaamme virren "Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit". Siinä soi jokaisen veisaajan oma, kuorolaisten yhteinen, tämän kansan ja koko maailman huuto. Niin huusi Vapahtajamme Kristus ristillään. Häntä ei hylätty kuoleman valtaan. Hän nousi kuolleista toiseen todellisuuteen ollakseen salatusti läsnä meidän todellisuudessamme. "Miksi hylkäsit minut" on monen sairaan, yksinäisen, vanhuksen ja maailman kauhuja säikähtäneen päivän virsi. Se on huuto tai kuiskaus tyhjyydessä, jossa kauhistuttaa Jumalan poissaolo. Hänen kerrotaan olevan juuri siellä, autiossa pimeydessä. Siellä Taivaan Isä sanoo hiljaa meille jokaiselle: "Ihminen, missä olet?" Riittää, kun vastaa: "Tässä olen. Muista minut." Hän tietää kaiken. Hän tietää, missä olet piileskellyt ja mitä polkuja kulkenut.

Uuteen aamuun on Herra meidät herättänyt.

On varhainen aamu 13.3.1963 helsinkiläisessä sairaalassa. Näyttää siltä, että päivästä tulee 59-vuotiaan isäni viimeinen päivä. Muistan hänen sanoneen: "Kun kerran lähden täältä, toivon kuulevani nuorten veisaavan." Yöpöydällä on puhelin. Soitan Körttikotiin. Pojat kokoontuvat puhelimen ääreen ja veisaavat: "Herraa hyvää kiittäkää." Olen laittanut luurin isäni korvalle. Puhelun päätyttyä hän sanoo: "On hyvä, että virsi jää tänne, kun tänään lähden." Klo 18 hän kuolee.

Jaan saman toivomuksen, ehkä myös moni ikätoverini. Mielelläni kuulisin veisuuta viimeisinä aikoinani. On hyvä, että virsi ottaa ihmisen vastaan aamulla. On hyvä, että virsi rauhoittaa illalla uneen. Tämän illan iltavirsi on huomisen päivän toivo. On hyvä, että virsi jää, kun lähden.